

vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicus, et plateas alendis fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer et levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, (sanctus corpore et spiritu, a Paulo quinto propterea appellatus), vigili oculorum custodia, et voluntario corporis cruciatu communivit; asperissimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis basilicas identidem invisens. Jejunia ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ✠. Induit eum Dominus lorica mridei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

Vitæ austeritate sibi asper, aliis carus acceptusque sanctis presertim Carolo et Philippo Nerio, simplicitate atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter ecstasim est passus: et aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre puerum Jesum suavissime complecti meruit. Prophetie gratia, et miraculorum clarus, demortuum etiam filium matris vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda (ut praedixerat) feria Pentecostes ad celestem patriam, Deipara invitante, laetus abiit. Ejus corpus in ecclesia sui ordinis summa Urbis veneratione colitur, Domino crebris miraculis servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbanus Papa octavus Beatorum, Clemens vero

undecimus Sanctorum factis ascripsit.

✠. Iste homo. [120]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xj.

IN illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine caeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. Serm. ix. de Verbis Domini, n. lxx.

GMnia saeva et immania, prorsus facilia et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem caritas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit! Quam facile toleratur quaelibet adversitas temporalis, ut aeterna poena vitetur, et aeterna requies comparatur! Non immerito ille vas electionis cum ingenti laetitia dixit: Non sunt condignae passionis hujus temporis ad superventuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina

levis; et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

SED quae dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amanti-bus. Propter quod ita divinae pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed durae cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonae spei, et sanctae caritatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus

est foras, interióri gáudio fieret leve.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in má nibus vestris : * Et vos símiles hominibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis, allelúia. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Nihil enim tam fácele bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, ethæcsufficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt : Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis: quia ejus qui natus erat, suáve jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apóstolus : Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxítum, ut possimus sustinére.

Te Deum laudámus. 20.

DIE XXIII. MAII.

S. Joannis Bapt. de Rossi
Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [112] præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et paciéntia decorásti : concéde quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémppla. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ix.

Oánnes Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitate ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mitti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos colégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte præluxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adésent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim cœlestia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proinde apóstoli agnómen adéptus

est. Ob ásperam córporis castigatióne gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitate aliquántum remíttere coáctus fuit : quod divinitus factum aiébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quæreret, quam quæ Jesu Christi. Clericáli militiæ ascriptus sacris disciplinis in sancti Thomæ colégio óperam dedit, ac in virtúte proficiens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdotío est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constituit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum beneficium acceptánda, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

De spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollicitus, sacerdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, op-

pidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitate, verbi ministério ad virtúti amórem inflammábat. Plures quotidie horas rudiórum confessiόνibus excipiéndis impéndens, ægrótiis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, præsertim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat : at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versábat, ut páuperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúctus Sacerdotum cœtui, qui éisdem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratióne didicit, ipsiusque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus reliquit, satéllitum, vagórum, rúdiúm institutióne, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiám perditárum, noctú-

que per Urbem vagantium mulierum hospitium, præcipue vero studium lucrandi animas in clero excitatum.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

Caritatis in Deum ardor ex ejus ore emicabat, dum sacris operabatur, nec sine lacrymis de ejus bonitate loqui poterat. In collegium canonicorum basilicæ sanctæ Mariæ in Cosmedin ex obedientia cooptatus, inter psallendum extra sensus rapi videbatur. In sacris caeremoniis diligentissimus, domus Dei decorem promovit, et in id suas opes libenter erogabat. Amorem erga Deiparam in alios effundebat, ejusque cultum in sua ecclesia fovit, addito etiam psalmodiæ quotidiano laudum præconio. Philippi Nèrii spiritu imbui studens, et in omnes Cœlites pius, Apostolorum principum obssequium augen-

dum curavit. In oratione omnique virtutum exercitatione assiduus, supernis quoque charismatibus donatus, tandem in hospitio, cui nomen a sanctissima Trinitate, quo se reduxerat in sacerdotum convictum, laboribus fractus ad vitæ exitum adductus est, atque Ecclesiæ sacramentis refectus, caritatis opera et pauperum curam commendans, decessit in osculo Domini, die vigesima tertia Maii, anno Christi millesimo septingentesimo sexagesimo quarto, ætatis suæ sexagesimo sexto. Insigne adeo sacerdotalis virtutis exemplar miraculis Deus illustrare dignatus est, quibus rite probatis, summus Pontifex Pius nonus tertio Idus Maii anno millesimo octingentesimo sexagesimo cœlitum Beatorum honoribus auxit : novisque fulgentem signis Leo decimus tertius sexto Idus Decembris anno millesimo octingentesimo octogesimo primo in Sanctorum albo recensuit. ✠. Iste homo. [120]

In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangelii. de Comuni j. loco. [123]

In Feria ij. et iv. Rogationum ix. Lectio de Homilia Feriæ ejusque Commemoratio in Laudibus. ✠. Ubi sunt concessæ dicuntur sequentes Lect.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv. xxxj.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum venerit Filius hominis in majestate sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem majestatis suæ. Et reliqua. Homilia sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

Lib. de opere et eleemosynis, circa finem.

Ræcepta ille nobis dedit, quid facere servos suos oporteret instruxit, operantibus præmium pollicitus, et supplicium sterilibus comminatus, sententiam suam protulit, quid judicaturus sit ante prædixit. Quæ potest excusatio esse cessanti, quæ defensio sterili, nisi quod non faciente servo quod præcipitur, Dominus faciet quod minatur, qui et dicit : Cum venerit Filius hominis in claritate sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedebit

in throno claritatis suæ, et colligentur ante eum omnes gentes, et segregabit eos ab invicem.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Quid potuit nobis majus Christus edicere, quomodo magis potuit justitiæ ac misericordiæ nostræ opera provocare, quam quod præstari dixit sibi quidquid egenti præstatur et pauperi, et se dixit offendi nisi egenti præstetur et pauperi; ut qui respectu fratris in ecclesia non movetur, vel Christi contemplatione moveatur, et qui non cogitat in labore atque in egestate conservum, vel Dominum cogitet in ipso illo quem despicit constitutum? Et idcirco, fratres carissimi, quibus metus in Deum pronus est, et spreto calcatoque jam mundo ad superna et di-

vina animus erectus est, fide plena, mente devota, operatione continua promerendo Domino obsequium praebeamus. Demus Christo vestimenta terrena, indumenta caelestia recepturi. Demus cibum et potum saecularem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convivium caeleste venturi. Ne parum metamus, plurimum seminemus.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis, alleluia. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. **Gloria Patri. Et vos.**

Lectio iv.

QUO aequalitatis exemplo qui possessor in terris redditus ac fructus suos cum fraternitate partitur, dum largitionibus gratuitis communis ac justus est, Dei Patris imitator est. Quae illa erit, fratres carissimi, operantium gloria, quam grandis et summa laetitia, cum populum suum Dominus ceperit recensere, et me-

ritis atque operibus nostris praemia promissa contribuens, pro terrenis caelestia, pro temporalibus sempiterna, pro modicis magna praestare, offerre nos Patri, cui nos sua sanctificatione restituit, aeternitatem nobis immortalitatemque largiri, ad quam nos Sanguinis sui vivificatione reparavit, reduces ad paradisum denovo facere, regna caelorum fide et veritate suae pollicitationis aperire. Haec haereant firmiter sensibus nostris, haec intelligantur plena fide, haec toto corde diligantur, haec indesinentium operum magnanimitate redimantur. **Te Deum. 20.**

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis sub titulo **Auxilium Christianorum.**

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariae V. [208] praeter seq. IN I. VESPERIS.

Hymnus.

SAepe dum Christi populus cruentis Hostis infensi premeretur armis, Venit adjutrix pia Virgo caelo Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis

Clara, votivo repetita cultu

Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae

Cantici laetis modulis referre

Pro novis donis, resonante plausu

Urbis et Orbis.

Oh dies felix, memoranda fastis,

Qua Petri Sedes fidei magistrum

Triste post lustrum reduncem beata

Sorte recipit!

Virgines castae, puerique puri,

Gestiens clerus, populusque grato

Corde Reginae celebrare caeli

Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu

Mater, haec auge bona: fac, precamur,

Ut gregem Pastor Pius ad salutis

Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,

Trinitas, summo celebranda plausu;

Te fide mentes, resonoque linguae

Carmine laudent.

Amen.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacra, alleluia. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluia.

Ad Magnif. Añ. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis, alleluia.

Oratio ut in Laud. [515]

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Maria, Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis, alleluia. **Ps. Venite. 2.**

Hymn. Saepe dum Christi. **ut supra.**

In j. Nocturno, Lectiones. Ego sapientia. [214]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de xij. Stellis.

Lectio II.

Ehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus et mulier una nocere: sed gratias Deo, per unum nihilominus virum et mulierem unam omnia restaurantur, nec sine magno fe-

noregratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: inveniatur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Heva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiatio; illa suggessit pravaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile, tota suavitas est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam: et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod

denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habebas, et accedere verearis.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris, alleluia. **V.** Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. — Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis et gratiae, plena mansuetudinis et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debitoricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus

sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam: Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

R. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam, alleluia. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores

rosarum, et lilia convallium. — Viderunt.

Lectio vj.

Ex publicis monumentis.

Praesentissimum Dei parae auxilium ad religionis hostes profligandos, saepe populus christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut sanctissimus Pontifex Pius quintus post insignem victoriam, intercedente beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum tyranno apud Echinadas insulas reportatam, in Litanis Lauretanis eadem Reginam caelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius septimus impiorum consiliis et armis ex apostolica Petri sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, vis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis analogis exemplo, inopinato et praeter omnium

exspectationem cōtigit, ut ingenti plausu, ac velti univērsi orbis mānibus pontificio sōlio restituerētur. Quod et secūdo accidit, dum iterum comōto tūrbine, ab Urbe discedens sacro comitante Cardinalium collēgio, Ligūriam contēdit. Verum præsentiſsimo Dei beneficio, cessante procēlla, quæ grave minabatur excidium, Romam, plaudētibus prae novo gaudiopōpulis, revērsus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitāte detentus exsequi nequiverat, aurea corōna insignem Savōnæ imaginem Deiparæ Virginitis sub titulo Matris Misericordiæ solēnni ritu propriisque mānibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pōntifex māximus Pius septimus totius evēntus intīme cōnsciū, cum intercessiōne sanctissimæ Dei Genitricis, cujus potentem opem, et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christifidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginitis Matris honorem sub appellatiōne Auxilii Christianōrum, so-

lēmne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Māii vigésimo quarto, faustissimi sui in Urbem rēditus anniversario, approbato etiā Officio proprio, ut tanti beneficii distincta et perēnnis exstet memoriā, et gratiarum actio.

✠. Ornātam. [218]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xj. d

IN illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi : Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Cœlesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit : redempturus humanum genus, preteritium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria : ut proinde

si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea novērimus reddendare, quæ ascendit delictis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

✠. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, allelūia. ✠. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvenem, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. — Quia.

Lectio viij.

IN omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebāris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas : Jesum tibi dedit mediatorrem. Quid non apud talem

Patrem Filius talis obtineat? Exaudiatur utique pro reverentia sua : Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod, licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurrere. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed et pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

✠. Beatam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelūia. ✠. Et misericordia ejus a progēie in progēnies timētibibus eum. — Quia. Glōria Patri. Quia.

Lectio ix.

Filioli, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti,

ait Angelus, grátiam apud Deum : feliciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus; nimirum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus fratres? Quærámus grátiam, et per Mariám quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studéamus. Quid enim? Non grátia est quod hic sumus? Profécto misericórdia Dómini est, quod non sumus consúpti nos.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES.

Hymnus.

TE Redemptóris Domínique nostri
Dícimus Matrem, speciósá
Virgo,
Christianórum decus, et
levámen
Rebus in arctis.
Sæviant portæ licet inférórum,
Hostis antiquus fremat, et
mináces,
Ut Deo sacrum populétur
agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ
nocére
Méntibus castis, prece
quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et
supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Pa-
tróna,
Béllici cessat scéleris tu-
múltus,
Mille sternúntur, fugiúnt-
ve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in
Sióné
Turris, arx firmo fabri-
cáta muro,
Cívitas David, clypeis et
acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini
potéti
Déxtera, cœli cumuláta
donis,
A piis longe fámulis re-
péllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur
annos,
Trínitas, summo celebrán-
da plausu;
Te fide mentes, resonóque
linguæ
Cármine laudent.

Amen.

✠. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis, allelúia. ✠. Pro-

ptérea benedixit te Deus
in ætérnum, allelúia.

Ad Bened. Aña. Ad te, o
sancta Dei Génitrix, cla-
mávimus, et per te venit
Dómini auxiliúm nobis,
allelúia.

Oratio.

OMnipotens et miséri-
cors Deus, qui ad de-
fensionem pópuli chri-
stiáni in beatíssima Virgi-
ne María perpétuum au-
xilium mirabiliter consti-
tuísti : concéde propítius,
ut tali præsidio muniti
certántes in vita, victó-
riam de hoste maligno
cónsequi valeámus in
morte. Per Dóminum no-
strum.

IN II. VESPERIS.

**Omnia dicuntur ut in pri-
mis Vesperis [508] præter
Añam sequentem.**

✠. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta, allelúia.
✠. Da mihi virtútem con-
tra hostes tuos, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Sancta
María succurre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
cède pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes tu-
um juvámén, quicúmque
tuum sanctum implórant
auxilium, allelúia.

DIE XXX. MAII.

S. Ferdinandi III.

**Castellæ et Legionis Regis
Conf. Semiduplex.
Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [112] præter seq.
Oratio.**

DEus, qui beáto Con-
fessóri tuo Ferdinán-
do præliári prælia tua, et
fidei inimicos superáre de-
disti : concéde, ut ejus nos
intercessióne muniti, ab
hóstibus mentis et córpo-
ris liberémur. Per Dómi-
num nostrum.

**Commem. S. Felicis I.
Papæ et Mart. 749.**

**In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Ferdinándus tertius,
Castellæ et Legió-
nis rex, cui Sancti
cognoménum jam inde a
quátuor sæculis ecclesia-
sticórum et sæcularium
consensus dedére, tantum
prudéntia adoléscentis ad-
huc spécimen præbuit, ut
Berengária mater, Castél-
læ regína, a qua persáncte
educátus fúerat, abdicá-
tum a se regnum in filium
transtúlerit. In eo, ad-
junctis regni curis, régia
virtútes emicuére : ma-
gnánimitas, cleméntia, ju-

stítia, et præ céteris cathólicæ fidei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagánda ardens stúdi-um. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consistere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogam advehébat. Præstitit insuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium ecclésiis, Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis pia et régia munificéntia.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Inter hæc per Castellæ et Legiónis regnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiões contra Saracénos, christiáni nóminis hostes,

suscépit. In quibus, ut semper vínceret, præcipui exercítus fuére preces piíssimi regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilicio muniébat corpus : sicque insignes contra ingéntes Maurórum ácies victóriás reportávit, et plures urbes christiáno cúlto impérióque restituit ; et conquistis Gienní, Córdubæ et Múrtiæ regnis, ac Granaténsi vectigáli factó, ad expugnándam Hispalim primáriam Boéticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illius urbis Episcopo, victriícia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, præsentem divínam opem hábit : nam férream catenam, quæ super Boétim transversim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto impetu fregit, ut lóngius præter vécta pontem quoque ligneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiõnem coégerit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia.
✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

TOT victóriás beátæ Virginis Mariæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens peculiári cultu prosequébatur. Capta Hispali, prima religiõnis cura fuit ; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni archiepiscopátu, et honestíssimo canonicórum et dignitátum collégio, régia et religiõsa liberalitáte exornávit. Alia deinde in urbe templa et cænobia eréxit : inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad coeléstem régiam vocátur. In extrémó vitæ agóne sacram Eucharístiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fassis adoráns, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis, et

cathólicæ fidei obtestatiõnibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quátuor sæcula in templo máximo Hispalénsi, honorificéntíssimo inclúsum sepúlcro.

✠. Iste homo. [120]

In iij. Nocturno, Homilia. Pusillum gregem. de Comuni ij. loco. [131]

Lectio ix. et Commemoratio simplicis in Laudibus. 749.

DIE II. JUNII.

B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes, Virginis. Duplex.
Omnia de Comuni Virginum [137] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Mariam Annam, ut lílium inter spinas, virgínáli castitáte, et jugi poeniténtia floréscere volúisti : præsta quæsumus, ut ejus méritis et intercessiõne retrahámur a vítiis et perfectiõra sectémur. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiões de Scriptura occurrente.